

Zaproszenie na Zjazd

ZJAZD POLSKIEGO RUCHU HOSPICYJEGO Kraków 1-3 czerwiec 2018 r.

Komunikat I

Zarząd Forum Hospicjów Polskich zaprasza Wolontariuszy i Pracowników Hospicjów i Ośrodków Opieki Paliatywnej na Ogólnopolski Zjazd Ruchu Hospicyjnego, organizowany w okazji 100 – rocznicy urodzin dr Cicely Saunders. Zapraszamy do Krakowa, w którym dr Saunders była w latach 1978, 2000 i 2001. W 2000 była gościem VI Zjazdu OFRH, który uhonorował dr Saunders członkostwem honorowym polskiego ruchu hospicyjnego.

Miejscem zjazdu jest Dom Duszpasterski w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w krakowskich Łagiewnikach. Koszt uczestnictwa wynosi 80 zł od osoby. Noclegi w Domu Duszpasterskim na hasło Hospicjum: pokój jednosobowy ze śniadaniem w cenie 180 zł/noc, pokój 2-osobowy ze śniadaniem 250 zł. noc. ZAMÓW JUŻ tel. 12 252 33 00, e-mail: domduszpasterski@milosiedzie.pl Informacje:

wolontariat 12 641 46 58 w godz. 9.00 – 14.00 Pobierz kartę zgłoszenia

Ramowy program, który może ulec jeszcze niewielkim zmianom:

1 Czerwca 2018 r. PIĄTEK godz. 17.00 Msza Św. Kaplica Klasztorna godz. 18.15 Otwarcie Zjazdu sala konferencyjna Dom Duszpasterski

Konferencja I „Dr Cicely Saunders twórczyni opieki hospicyjnej godz. 18.20 Dame Cicely Saunders – kilka dat z jej życia godz. 18.45 Związki dr Cicely Saunders z Polską i jej wpływ na powstanie polskiego ruchu hospicyjnego godz. 19.30 Dame Cicely Saunders mówi: Gdybym nie była lekarzem, nikt by mnie nie słuchał. Ale gdybym nie zaczynała jako pielęgniarka, nie byłabym tak blisko pacjentów – świadectwa pielęgniarek-lekarek.

SOBOTA 2 czerwca 2018 r. godz. 9.00 – 18.00 sala konferencyjna Dom Duszpasterski godz. 9.00 Konferencja II Walka z bólem W wielu krajach pokutuje jeszcze mit, że morfina skraca życie ciężko chorym. A ona może przedłużyć i poprawić jego jakość (2000 r.). 9.15 - Historia rozwoju leczenia bólu u chorych terminalnie - od Cicely Saunders do chwili obecnej 9.45 - Zobaczyć człowieka: od leczenia do opieki nad człowiekiem umierającym - wyzwanie dla zespołów opieki paliatywnej i hospicyjnej 10.15 – Procedury w opiece hospicyjnej 10.45 – czas wspólnej rozmowy 11.15 - przerwa kawowa 11.30 Konferencja III Wolontariat hospicyjny Opieki potrzebuje nie tylko chory ale krąg bliskich mu osób 12.00 - Wolontariat hospicyjny w służbie chorego i rodziny 12.30 - Współpraca wolontariuszy z pracownikiem hospicyjnym 13.00 - Przyszłość wolontariatu w opiece nad chorym 13.30 – czas wspólnej rozmowy

14.00 - Obiad

15.30 konferencja III Duchowość To najwspanialsza i jednocześnie największa rzecz jaka możemy zaoferować naszym chorym: wiara w zmartwychwstanie. 15.30 - „To nie ty masz działać – to Ja działam” 16.00 – Umieranie – chwila prawdy w całym życiu człowieka, czas ostatecznych decyzji, czas podsumowania dla człowieka odchodzącego „ Jestem już za daleko, by chcieć powrócić i przechodzić przez to od nowa”, nadzieja przejścia - 16.30 przerwa kawowa 16.45 - Tworzenie wspólnoty 17.15 – czas wspólnej rozmowy

18.00 Msza Św. w Bazylice Miłosierdzia Bożego

NIEDZIELA 3 czerwca 2018 godz. 9.30 Walne zebranie FHP godz. 11.00 Stan opieki hospicyjnej w Polsce godz. 11.45 przejście kładką do Sanktuarium św. Jana Pawła II godz. 12.30 Msza Św. w Sanktuarium św. Jana Pawła II Błogosławieństwo i pożegnanie.

Tworząc pierwsze w świecie Hospicjum dr Cicely Saunders:

- Wiedziała, że szpitale ogólne nie zapewniają wystarczającej opieki cierpiącym, zmartwionym, samotnym i wystraszonemu pacjentom.

- Była w nieustannej gotowości do niesienia pomocy chorym.

- Poznała problem braku odpowiedniego miejsca, w którym ukojenie mogły znaleźć osoby przewlekle chore i wymagające specjalnej opieki.

- Twierdziła, że na końcowym etapie życia pacjent może osiągnąć o wiele więcej niż kiedykolwiek wcześniej, czyniąc z niego okres pojednań i spełnienia. Dzięki swojemu współuczestnictwu rodzina pacjenta znajdzie pociechę i będzie jej łatwiej wrócić do normalnego życia.

- Mówiła, że „werset Psalmu 37 < Powierz Panu dwoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał > był niczym klepnięcie w ramię. „ Powiedziano mi, że muszę się wziąć do roboty. Nie mogłam zignorować tego wezwania ani postąpić mu na przekór”.

- Marzyła o zapewnieniu pacjentom i personelowi uczucia przynależności i stałości, które w jakimś stopniu pozwolą im zaznać bezpieczeństwa.

- Niewzruszenie twierdziła, że konieczne jest zbudowanie nowej placówki przeznaczonej do prowadzenia działalności hospicyjnej. Nalegała, aby placówka powstała w mieście, w miejscu, do którego łatwo dojechać ze szpitali uniwersyteckich, w miejscu, gdzie na każdym końcu ulicy znajdują się przystanki i gdzie regularnie kursują autobusy. Takich udogodnień, a nie zielonych pól, potrzebują pacjenci.

- Tworząc projekt budynku, pomyślała także o kaplicy, która miała być na tyle przestronna, aby

pomieściły się w niej łóżka szpitalne, wózki inwalidzkie, a także ławy dla około stu pięćdziesięciu osób.

- Pisała „Musimy pojąć znaczenie ciężkiej choroby i rozstania. Musimy sami nauczyć się spokoju, by móc podarować pacjentom spokój i bezpieczeństwo. Dzięki temu odnajdą prawdziwe bezpieczeństwo w Bogu”;

- Twierdziła, że hospicjum to przede wszystkim ludzie. Pisała „Ci, którzy umierają, potrzebują ratunku, braterstwa i uwagi wspólnoty. Ona nieco zmniejsza ich zmartwienia i strach, pozwala im spokojnie pożegnać się z tym światem. Wspólnota potrzebuje umierających, gdyż oni zwracają jej uwagę ku wieczności, uczą słuchać i dawać”;

Słowa Dame Cicely Saunders

Refleksja„Wszyscy mówią, że chcieliby umrzeć nagle, ja jednak wolałabym umrzeć na raka, bo wtedy miałabym czas na przeprosiny, podziękowania i pożegnania.”;

Zasada obowiązująca w Hospicjum św. Krzysztofa „Jesteś ważny, dlatego że jesteś tym, kim jesteś, i to do ostatniej chwili życia. Uczynimy wszystko, co w naszej mocy, nie tylko by pomóc ci spokojnie umrzeć, ale też żyć aż do samej śmierci. Istotą hospicjum jest ŻYCIE, jak wszystko, co ludzie mogą zrobić i czym mogą się dzielić w ostatnim okresie swego życia, które może okazać się najważniejszym okresem.”;

Nowe hospicja„Nie powinno się tworzyć czy zalecać jakiegoś jednego modelu organizacyjnego, wszędzie hospicja muszą się rodzić z miejscowej gleby, z tych ludzi, którzy je tworzą, z ich kultury, z ich doświadczeń, z tej medycyny, jaka jest na miejscu. Mówiąc o twórcach hospicjów trzeba mieć na myśli także pacjentów, bo oni również kształtują ich atmosferę i tradycje”;

Koszty opieki hospicyjnej„Społeczeństwo, którego nie stać na opiekę nad umierającymi, daje świadectwo tego, jak nisko ceni sobie ludzkie życie”;